

OKROŽNO SODIŠČE V KOPRU

Ferrarska 9

6000 Koper

Obdolženec: Brane Gorše, roj. 24. 4. 1960, stan. Rožna dolina,
Cesta XVII 19, ki ga zagovarjata odv. Mitja Jelenič
Novak in odv. Emil Zakonjšek:

zaradi k.d. po čl. 228/II in I,
257/III in V ter 245/I, II in III
KZ-1

P R I T O Ž B A

obdolženca

zoper sklep nasl. sodišča, opr.
št. X K 5961/2013, z dne 15. 4.
2014

- 1 x
- pooblastilo izkazano
- listine (izrek sodbe Višjega sodišča v Ljubljani, opr. št. II Kp 10615/2010)

Obdolženčev zagovornik vlaga naslednjo

p r i t o ž b o

zoper sklep Okrožnega sodišča v Kopru o podaljšanju pripora, opr. št. X K 5961/2013, z dne 15. 4. 2014, ki ga izpodbija iz razlogov po 1., 2. in 3. tč. 370. čl. ZKP, in

p r e d l a g a ,

da Višje sodišče v Kopru izpodbijani sklep spremeni tako, da pripor zoper obdolženega Braneta Goršeta odpravi; podredno, da ga nadomesti s hišnim priporom ali ponujeno varščino; še podredno pa, da izpodbijani sklep razveljavi in zadevo vrne prvostopnemu sodišču v novo odločitev.

O b r a z l o ž i t e v :

Z izpodbijanem sklepom je sodni senat Okrožnega sodišča v Kopru podaljšal pripor zoper obdolženega Braneta Goršeta po izrečen sodbi do njene pravnomočnosti iz razloga po 1. in 3. tč. 1. odst. 201. čl. ZKP.

Izpodbijani sklep ni pravilen in ni zakonit.

Prvostopno sodišče podaljšanje pripora zoper obdolženca iz obeh pripornih razlogov utemeljuje pretežno s sklicevanjem na predhodni kazenski postopek, ki je bil v teku pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, opr. št. K 10615/2010, pri čemer naj bi obdolženec, kljub storitvi kaznivega na škodo upnikov Sikura, pokazal vztrajnost pri izvrševanju in ponavljanju istovrstnih kaznivih dejanj tudi s storitvijo novih treh kaznivih dejanj, ki jih je obravnavalo nasl. sodišče in za katere ga je na prvi stopnji tudi obsodilo.

Navedeni razlogi, ki naj bi po oceni sodnega senata predstavljali subjektivno okoliščino na strani obdolženca v smislu obstoja ponovitvene nevarnosti, so v celoti odpadli z izdajo sodbe Višjega sodišča v Ljubljani, opr. št. II Kp 10615/2010, z dne 18. 3. 2014, s katero je bila izrečena obsodilna sodba Okrožnega sodišča v Ljubljani, z dne 26. 4. 2013, spremenjena tako, da je bil obdolženec v celoti oproščen obtožbe po obtožnici ODT v Ljubljani.

Podlage za sklepanje na obstoj ponovitvene nevarnosti na podlagi obstoja predhodnih kaznivih dejanj oz. predhodne kazenske sodbe, o čemer obsežno razloguje izpodbijani sklep, tako pri obdolžencu ni več.

Objektivno gledano pa tudi ni mogoče, da bi obdolženi na prostosti sploh lahko ponavljal istovrstna kazniva dejanja, saj je obramba že večkrat poudarila (in je to dejstvo tudi nesporno), da obdolženi ni več stečajni upravitelj in dejanj, kot se mu očitajo oz. za katera je bila obsojen pred nasl. sodiščem, objektivno ne more več ponoviti. Tudi sicer za obstoj ponovitvene nevarnosti ne zadostuje sklepanje sodišča, da bi lahko morebiti obdolženec na prostosti ponovil neka nedoločena kazniva dejanja ali katera koli kazniva

dejanja, ampak morajo pri odreditvi pripora zaradi ponovitvene nevarnosti obstajati »konkretne okoliščine, iz katerih je mogoče potegniti na življenjskih izkušnjah utemeljen sklep, da obstoji realna nevarnost - in ne le bojazen - da bo posameznik ponovil določena **specifična** kazniva dejanja« (odločba Up 75/95, z dne 7. 7. 1995)

Tudi sicer ponovitvena nevarnost pri premoženjskih kaznivih dejanjih praviloma ne more odtehtati posegov v osebno svobodo, če ne gre za težja kazniva dejanja z elementi poseganja v najpomembnejše ustavno varovane dobrine drugih ljudi. Teh okoliščin pa sodni senat v izpodbijanem sklepu ne navaja. Pavšalno in arbitrarno sklicevanje na teža kaznivih dejanj, za katera je bil obdolženi na prvi stopnji obsojen pred nasl. sodiščem in na »namen pridobitve velike premoženjske koristi« ni mogoče šteti za specifične okoliščine, ki bi opravičevale odreditev pripora v zvezi z obravnavanimi premoženjskimi kaznivimi dejanji.

Poleg tega prvostopno sodišče povsem zgrešeno in v nasprotju s podatki spisa in nenazadnje celo z dejanji, za katera je obdolženca sicer samo obsodilo, navaja, da naj bi si obdolženi s kaznivimi dejanji »na škodo stečajne mase Hidro Koper pridobil za 2.252.201,52 EUR protipravne premoženjske koristi«. Obdolžencu se namreč v tem kazenskem postopku sploh ni očitalo, da naj bi si denarna sredstva pridobil na škodo stečajne mase; pa tudi sicer stečajna masa z ravnanji obdolženca v resnici sploh ni bila oškodovana. Ravno nasprotno. Obdolženi je dosegel celo več kot 100% poplačilo upnikov v stečaju Hidro Koper.

Glede na opis kaznivih dejanj, za katera je bil obdolženi pred nasl. sodiščem na prvi stopnji obsojen, pa tudi ni mogoče zaključiti, da bi šlo za neposredno ogrožanje premoženjskih pravic drugih ljudi; tudi v primeru obsodbe po tč. I.1. namreč kot domnevni oškodovanec nastopa pravna oseba RB Nekretnine; drugih oškodovancev pa sploh ni.

Podobno velja tudi glede pripornega razloga begosumnosti.

Tudi tu je argument sodišča, češ da je bila obdolžencu poleg nepravnomočne sodbe nasl. sodišča, izrečena tudi nepravnomočna obsodilna sodba pred sodiščem v Ljubljani, odpadel. Obdolženi je za dejanja, ki so se mu očitala v postopku pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani, sedaj pravnomočno oproščen, pri čemer obdolženi v predmetni kazenski zadevi, dokler je bil na prostosti, z nobenim svojim aktivnim ravnanjem ni nakazal, da bi se želel predmetnemu kazenskemu postopku izogibati. Obdolženec je v tem kazenskem postopku sprejemal in se odzival na vsa vabila sodišča, aktivno sodeloval v postopku in ni manjkal na nobenem procesnem dejanju, na katerega je bil povabljen; prav tako ni manjkal na niti eni sami glavni obravnavi v postopku niti prosil za njeno preložitve ali kakor koli drugače s svojim ravnanji nakazoval, da se želi kazenskemu postopku izogniti ali celo pobegniti. Takšno dosedanje obnašanje obdolženca, ki se torej kazenskemu postopku v Ljubljani, dokler je bil ta v teku, nikoli ni izmikal, torej ne omogoča sklepanja sodišča, da se bo obdolženi izmikal postopku, ki je v teku pred nasl. sodiščem ali da se bo morebiti poskušal izogniti izvršitvi kazni, v kolikor bo ta pravnomočna.

Na nevarnost, da bi obdolženi pobegnil, pa ni mogoče sklepati niti na podlagi objektivnih okoliščin.

Zgolj dejstvo, da mu je bila pred nasl. sodiščem izrečena obsodilna sodba z dolgo zaporno kaznijo, samo po sebi ni okoliščina, na podlagi katere bi bilo mogoče sklepati, da se bo obdolženi s pobegom izognil kazenskemu postopku ali morebiti izognil prestajanju kazni, v kolikor bo prvostopna sodba potrjena.

Drugih okoliščin, ki bi izkazovale takšno objektivno nevarnost, pa ni. Celo ravno obratno. Obstajajo objektivne okoliščine, zaradi katerih nevarnost bega iz RS v primeru obdolženca ni podana.

Obdolženec je državljan RS, ki ima stalno bivališče v RS; obdolženec ima v RS premoženje, družino z dvema polnoletnima, vendar še nepreskrbljenima otrokoma, ki se šolata v RS; itd., kar vse obdolženca veže izključno na RS. Zato obdolženec nima nobenega interesa, da bi se kazenskemu postopku izogibal, ampak ravno obratno. V interesu obdolženca je, da se tudi predmetna kazenska zadeva čim hitreje razčisti in zaključi.

Nevarnost, da bi obdolženi na prostosti pobegnil in se kazenskemu postopku ali morebitni izvršitvi kazni poskušal izogniti s tem, da bi se zatekel v kako drugo državo, pa je tudi sicer povsem nerealna in z ničemer izkazana. Obdolženec ni državljan nobene druge države, zaradi česar ni nikakršne možnosti, da bi se lahko zatekel v katero koli drugo državo, ki ga na zahtevo pravosodnih organov RS kot državljana RS ne bi izročila državi RS.

Izpodbijani sklep pa nima nobenih razlogov o tem, zakaj sodišče meni, da pripora ne bi bilo mogoče nadomestiti s katerim izmed milejših ukrepov, to je bodisi s hišnim priporom ali varščino, ki jo je obramba tekom tega postopka tudi že ponujala v obliki zastavne pravice na nepremičninah. Zgolj zaključek sodišča, češ da je pripor neogibno potreben in da zaradi tega *»odpade tudi kakršna koli možnost nadomestitve pripora s kakšnim od milejših ukrepov«*, ne zadosti kriterijem obrazloženega sklepa v tem delu. Po oceni obd. zagovornika bi se sodišče vendarle moralo opredeliti do vprašanja možnosti nadomestitve pripora s hišnim priporom oz. varščino, ki jo obramba tudi še vedno ponuja v obliki in na način, kot to izhaja iz vlog-predlogov, ki so že v sodnem spisu.

Glede na navedeno, obdolženčev zagovornik predlagam, da Višje sodišče v Kopru izpodbijani sklep o podaljšanj pripora spremeni tako, da pripor zoper obdolženega Braneta Goršeta odpravi; podredno pa, da izpodbijani sklep razveljavi in zadevo vrne prvostopnemu sodišču v novo odločitev.

Ljubljana, 18. 4. 2014

BRANE GORŠE